

- Jste svědkem události, kdy rodič nezvládá situaci v obchodě, opakovaně křičí doma na své dítě, nebo ho tělesně trestá?
- Rádi byste pomohli, ale nevíte jak, nebo máte strach, že byste mohli situaci zhoršit? Takové obavy jsou přirozené.
- Často se jedná o náročné situace, které vyvolávají různé emoce i u osoby, která jim přihlíží.
- Pokud to však jde, má smysl něco udělat.
MŮŽETE TÍM POMOCI DÍTĚTI I RODIČŮM.

Každá situace je jedinečná a liší se svou závažností. Pokud nebudete vědět, co dělat, obraťte se na:

poradenská linka
Centrum LOCIKA

- 601 500 196,
- poradna@centrumlocika.cz

krizová linka

Bílý Kruh Bezpečí

- 116 000 (nonstop linka)

pro rodiče

Rodičovská linka

- 606 021 021

VŽDY PLATÍ

Nabídka pomoci je vstřícným krokem

vůči rodiči, pro kterého možná budete prvním člověkem, který mu ukáže svůj zájem a podpoří ho v řešení situace bez násilí.

Váš zásah může pomoci

aby se rodič zastavil a přerušil násilné chování vůči dítěti.

Oznámení na OSPOD není obviněním

nebo trestem, ale naopak snahou pomoci rodině, aby mohla fungovat bez násilí (OSPOD např. může pomoci s vyhledáním podpory pro rodiče, aby situaci s dětmi lépe zvládal).

*KONTAKTY NA POMOCNÉ ORGANIZACE

Pomocné organizace pro osoby, které se dopouští násilí:

- Liga otevřených mužů (Praha, Plzeň)
- Diakonie – program Stop násilí (Praha)
- CSSP – program Viola (Praha)
- Spondea (Brno)
- Nomia (Hradec Králové)

OSPOD (Orgán sociálně-právní ochrany dětí) kontakt lze najít na internetu dle místa bydliště dítěte (např. zadat OSPOD Praha 1), na telefonu či e-mailu je možné se poradit o postupu.

↪ Nejste si jistí, jak postupovat? Porad'te se. Nebuďte na to sami.

Děkujeme, že nejste lhostejní a že jste si přečetli tuto brožuru. Společně můžeme přispět k tomu, aby nová generace vyrůstala bez násilí.

CO DĚLAT KDYŽ...

...někdo
ubližuje dítěti

Je lepší jakkoliv zasáhnout než jen přihlížet.

„Slyším křik.
Asi se něco stalo.
Mohu pro vás něco
udělat?“

1. SLYŠÍM OPAKOVANĚ KŘIK NEBO PLÁČ OD SOUSEDŮ.

→ Zavoním a upozorním tak, že vím, že se něco děje. Mohu buď odejít (zazvonění slouží jako upozornění), anebo nabídnout pomoc.

Podle odpovědi a mého vztahu s rodičem mu poskytnu pomoc (hlídání dítěte, kontakt na pomocné organizace*).

→ Zavolám nebo napíšu na OSPOD (možno i anonymně). Popíšu co nejpodrobněji situaci (co slychávám, jak často) a identifikuji děti (pohlaví, věk, bydliště atp.). OSPOD situaci prošetří.

Na OSPOD se mohou obrátit opakovaně, pokud mám pocit, že se na situaci nic nezměnilo.

→ Pokud slyším křik, výhrůžky a rány, zavolám na policii (číslo 158). Popíšu, kde jsem, co a koho slyším a jakékoliv další důležité související informace.

2.

VIDÍM, ŽE RODIČ KŘÍČÍ NA DÍTĚ, NEBO JINAK NEZVLÁDÁ SITUACI NA VEŘEJNOSTI.

→ Oslovím rodiče. Pojmenuji situaci a nabídnu rodiči podporu a pomoc.

Počkám, co odpoví. Mohu například zůstat chvíli s dítětem, než se rodič zklidní, vyjádřit pochopení pro náročnost situace, nebo odkázat na pomocné organizace*.

→ Promluví k dítěti tak, abych zaměstnal/a jeho pozornost a napomohl/a uklidnění situace. Dám tím najevo svůj zájem a rodiči poskytnu možnost „zastavit se“ a zklidnit se.

„Vidím, že se něco
stalo. Víím, že je to
těžké, ale jde to
i jinak...“

3.

VIDÍM, JAK RODIČ BIJE DÍTĚ NA ULICI.

→ Oslovím rodiče. Pojmenuji, že vidím, že je situace náročná, ale zároveň vyjádřím, že bít děti není v pořádku.

Podle situace nabídnu rodiči, že počkám s dítětem, než se zklidní. Mohu nabídnout kontakt na pomocné organizace*.

→ Při akutním ohrožení zavolám na policii (číslo 158). Popíšu, kde jsem, co vidím a případná rizika.

Mám ze zákona
povinnost zasáhnout
a nahlásit situaci
PČR.

4.

JSEM SVĚDKEM OPAKOVANÉHO FYZICKÉHO NÁSILÍ NA DĚTECH.

Zrovna se to děje.

→ Zavolám IHNED na policii (číslo 158). Popíšu situaci. Policie zasáhne a následně přizve OSPOD.

Stalo se dříve.

→ Zavolám na policii (číslo 158). Oznámím vše, co vím – kdy, kde, jak se to děje a jak dlouho to trvá, následky na dětech. Policie to prošetří a přizve OSPOD.

5.

JSEM SVĚDKEM TĚLESNÉHO TRESTÁNÍ DĚTÍ V RODINĚ NEBO BLÍZKÉM OKOLÍ.

→ Dítěti i rodině můžu pomoci tím, že nezůstanu lhostejný.

→ Otevřu citlivě téma s tím, kdo dítě tělesně trestá. Vyjádřím pochopení pro náročnost situace. Popíšu svůj nesouhlas a obavy v souvislosti s následky tělesných trestů. Nabídnou pomoc (např. kontakt na pomocné organizace*, vyslechnutí rodiče, hlídání dítěte, co mně pomáhá pro výchovu bez tělesných trestů..).

→ Zavolám nebo napíšu na OSPOD (možno i anonymně). Popíšu co nejpodrobněji situaci a identifikuji děti (pohlaví, věk, bydliště atp.). OSPOD situaci prošetří.

